

Sodba Sodišča (osmi senat) z dne 15. decembra 2011 – Komisija proti Franciji

(Zadeva C-624/10)

„Neizpolnitev obveznosti države – Obdavčenje – Direktiva 2006/112/ES – Členi 168, 171, 193, 194, 204 in 214 – Zakonodajna država članice, ki za prodajalca ali ponudnika storitev s sedežem zunaj nacionalnega ozemlja določa obveznost, da imenuje davčnega zastopnika in da se identificira za namene DDV v tej državi članici – Zakonodajna, ki dovoljuje kompenzacijo med odbitnim DDV, ki ga plača prodajalec ali ponudnik storitev s sedežem zunaj nacionalnega ozemlja, in tistim, ki ga ta pobere v imenu in na račun svojih strank“

Davčne določbe – Usklajevanje zakonodaj – Prometni davki – Skupni sistem davka na dodano vrednost – Davčni zavezanci – Odstopanje od nacionalnega sistema obrnjene davčne obveznosti – Nacionalna zakonodaja, ki za prodajalca ali ponudnika storitev s sedežem zunaj nacionalnega ozemlja določa obveznost, da imenuje davčnega zastopnika in da se identificira za namene DDV v zadevni državi članici – Zakonodajna, ki poleg tega dovoljuje kompenzacijo med odbitnim DDV, ki ga plača navedeni prodajalec ali ponudnik storitev, in tistim, ki ga ta pobere v imenu in na račun svojih strank – Neizpolnitev obveznosti (Direktiva Sveta 2006/112, členi 168, 171, 193, 194, 204 in 214) (Glej točke 39, 42, 46 in 50.)

Predmet

Neizpolnitev obveznosti države – Kršitev členov 168, 171, 193, 194, 204 in 214 Direktive Sveta 2006/112/ES z dne 28. novembra 2006 o skupnem sistemu davka na dodano vrednost (UL L 347, str. 1) – Nacionalna zakonodaja, ki določa obveznost, da mora prodajalec ali ponudnik storitev s sedežem zunaj nacionalnega ozemlja določiti davčnega zastopnika – Obveznost identifikacije za namene DDV – Narava in obseg pravice do odbitka.

Izrek

1.

Francoska republika s tem, da je v naslovu IV upravnih navodil 3 A-9-06 št. 105 z dne 23. junija 2006 določila upravno toleranco, ki odstopa od sistema obrnjene davčne obveznosti glede davka na dodano vrednost in ki vključuje določitev davčnega zastopnika s strani prodajalca ali ponudnika storitev s sedežem zunaj Francije, identifikacijo zadnjega za namen davka na dodano vrednost v Franciji in kompenzacijo med odbitnim davkom na dodano vrednost, ki ga je plačal, in tistim, ki ga je pobral v imenu in na račun svojih strank, ni izpolnila svojih obveznosti iz Direktive Sveta 2006/112/ES z dne 28. novembra 2006 o skupnem sistemu davka na dodano vrednost, zlasti iz njenih členov 168, 171, 193, 194, 204 in 214.

2.

Francoski republiki se naloži plačilo stroškov.